

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65
4. dubna 2022

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 148/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 148/02 Věc C-9/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136 v. Finanzamt Hamburg-Oberalster („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 66 první pododstavec písm. b) – Vznik povinnosti k DPH – Přijetí platby – Článek 167 – Vznik a rozsah nároku na odpočet DPH zaplacené na vstupu – Článek 167a – Odchylka – Hotovostní účetnictví – Nájem a podnájem nemovitosti určené k průmyslovému nebo obchodnímu využití“) 2

2022/C 148/03 Věc C-219/20: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Steiermark – Rakousko) – LM v. Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld („Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Vysílání pracovníků – Směrnice 96/71/ES – Článek 3 odst. 1 písm. c) – Pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání – Odměňování – Článek 5 – Sankce – Promlčecí lhůta – Listina základních práv Evropské unie – Článek 41 – Právo na řádnou správu – Článek 47 – Účinná soudní ochrana“) 3

2022/C 148/04	Věc C-485/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – XXXX v. HR Rail SA („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Zákaz diskriminace na základě zdravotního postižení – Propuštění pracovníka, který se stal trvale nezpůsobilým k výkonu základních funkcí spojených s jeho pracovním místem – Zaměstnanec, který je v rámci svého zaměstnání ve zkušební době – Článek 5 – Přiměřené uspořádání pro zdravotně postižené osoby – Povinnost přeřazení na jiné pracovní místo – Přípustnost této povinnosti pouze za předpokladu, že pro zaměstnavatele neznamená neúměrné břemeno“)	3
2022/C 148/05	Věc C-487/20: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – Philips Orăștie S.R.L. v. Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili („Řízení o předběžné otázce – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Články 179 a 183 – Nárok na odpočet DPH – Podmínky – Započtení nebo vrácení nadměrného odpočtu DPH – Dodatečné platební povinnosti – Zásada daňové neutrality – Zásady rovnocennosti a efektivity“)	4
2022/C 148/06	Věc C-499/20: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulis tis Epikrateias – Řecko) – DIMCO Dimovasili M.I.K.E. v. Ypourgos Perivallontos kai Energeias („Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 97/23/ES – Tlaková zařízení – Označení CE – Uvádění na trh a do provozu – Omezení, jejichž cílem je zajistit ochranu osob – Články 34 a 36 SFEU – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví omezení týkající se způsobu instalace plynového potrubí“)	5
2022/C 148/07	Věc C-522/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof – Rakousko) – OE v. VY (Řízení o předběžné otázce – Platnost – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost rozhodnout o návrhu na rozvod – Článek 18 SFEU – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Článek 3 odst. 1 písm. a) pátá a šestá odrážka – Rozdíl mezi dobou pobytu požadovanou pro účely určení příslušného soudu – Rozdíl mezi rezidentem, který je státním příslušníkem členského státu soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, a rezidentem, který není státním příslušníkem tohoto státu – Diskriminace na základě státní příslušnosti)	5
2022/C 148/08	Věc C-564/20: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – PF, MF v. Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority („Řízení o předběžné otázce – Společná rybářská politika – Nařízení (ES) č. 1224/2009 – Kontrolní režim – Článek 33 odst. 2 písm. a) a článek 34 – Zaznamenávání úlovků a intenzity rybolovu – Oznamování Evropské komisi údajů o množství ulovených humrů severských – Možnost použít jiné údaje než ty, které jsou uvedeny v lodním deníku rybolovu – Přiměřená a vědecky uznaná metoda pro zpracování a ověřování údajů – Ukončení rybolovu“)	6
2022/C 148/09	Věc C-595/20: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – UE v. ShareWood Switzerland AG, VF („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy – Nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) – Spotřebitelské smlouvy – Volba rozhodného práva – Článek 6 odst. 4 písm. c) – Vyloučení smluv, jejichž předmětem je věcné právo k nemovitosti nebo nájem nemovitosti – Kupní smlouva, která zahrnuje pachtovní smlouvu a smlouvu o poskytování služeb a týká se stromů vysázených pouze za účelem jejich pokácení, a to s cílem dosáhnout zisku“)	7
2022/C 148/10	Věc C-156/21: Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 16. února 2022 – Maďarsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie (Žaloba na neplatnost – Nařízení (EU, Euratom) č. 2020/2092 – Obecný režim podmíněnosti na ochranu rozpočtu Evropské unie – Ochrana unijního rozpočtu v případě porušování zásad právního státu v členském státě – Právní základ – Článek 322 odst. 1 písm. a) SFEU – Údajné obcházení článku 7 SEU a článku 269 SFEU – Údajné porušení čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 SEU, jakož i zásady právní jistoty, zásady proporcionality a zásady rovnosti členských států před Smlouvami)	7

2022/C 148/11	Věc C-157/21: Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 16. února 2022 – Polská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie („Žaloba na neplatnost – Nařízení (EU, Euratom) č. 2020/2092 – Obecný režim podmíněnosti na ochranu rozpočtu Evropské unie – Ochrana unijního rozpočtu v případě porušování zásad právního státu v členském státě – Právní základ – Článek 322 odst. 1 písm. a) SFEU – Článek 311 SFEU – Článek 312 SFEU – Údajné obcházení článku 7 SEU a článku 269 SFEU – Údajné porušení čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 2, čl. 13 odst. 2 SEU, čl. 296 odst. 2 SFEU, protokolu (č. 2) o používání zásad subsidiarity a proporcionality, jakož i zásady svěřené pravomocí, zásady právní jistoty, zásady proporcionality a zásady rovnosti členských států před Smlouvami – Údajné zneužití pravomocí“)	8
2022/C 148/12	Věc C-674/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. listopadu 2021 Residencial Palladium, S.L. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 1. září 2021 ve věci T-566/20, Residencial Palladium v. EUIPO — Palladium Gestión (Palladium Hotel Garden Beach)	9
2022/C 148/13	Věc C-675/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne 10. listopadu 2021 – Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A. v. 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL	9
2022/C 148/14	Věc C-678/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. listopadu 2021 Sony Interactive Entertainment Europe Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 1. září 2021 ve věci T-463/20, Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO	10
2022/C 148/15	Věc C-679/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. listopadu 2021 Sony Interactive Entertainment Europe Ltd proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 1. září 2021 ve věci T-561/20, Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO	10
2022/C 148/16	Věc C-777/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 15. prosince 2021 – VB v. Comune di Portici	11
2022/C 148/17	Věc C-2/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Erfurt (Německo) dne 3. ledna 2022 – HK v. Allianz Lebensversicherungs AG	11
2022/C 148/18	Věc C-8/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 5. ledna 2022 – XXX v. Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	12
2022/C 148/19	Věc C-12/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Prešov (Slovensko) dne 6. ledna 2022 – UR v. 365.bank a.s.	13
2022/C 148/20	Věc C-26/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 11. ledna 2022 – UF v. Spolková země Hesensko	14
2022/C 148/21	Věc C-53/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 26. ledna 2022 – VZ v. CA	15
2022/C 148/22	Věc C-56/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 28. ledna 2022 – PL v. État belge	16
2022/C 148/23	Věc C-64/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 2. února 2022 – AB v. Spolková země Hesensko	16
2022/C 148/24	Věc C-85/22: Žaloba podaná dne 8. února 2022 – Evropská komise v. Bulharská republika	17
2022/C 148/25	Věc C-109/22: Žaloba podaná dne 15. února 2022 – Evropská komise v. Rumunsko	18
2022/C 148/26	Věc C-116/22: Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Evropská komise v. Spolková republika Německo	19

Tribunál

2022/C 148/27	Věc T-195/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2022 – GEA Group v. Komise („Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropské trhy s tepelnými stabilizátory ESBO/estery – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES – Zrušení rozhodnutí, kterým se mění původní rozhodnutí – Žaloba na neplatnost – Akty napadnutelné žalobou – Právní zájem na podání žaloby – Přípustnost – Článek 266 odst. 1 SFEU“)	21
2022/C 148/28	Věc T-520/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2022 – Heitec v. EUIPO – Hetec Datensysteme (HEITEC) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie HEITEC – Nezohlednění důkazů předložených zrušovacímu oddělení a odvolacímu senátu – Článek 95 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 – Absence skutečného užívání ochranné známky – Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001] – Pravidlo 40 odst. 5 nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní čl. 19 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625]“)	21
2022/C 148/29	Věc T-672/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2022 – Companhia de Seguros Índico v. Komise („Veřejné zakázky – Finanční nařízení – Vyloučení z účasti na zadávacích řízeních a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a z EDF na dobu tří let – Zásada ochrany dobré víry – Zneužití práva – Zjevně nesprávné posouzení – Proporcionalita“)	22
2022/C 148/30	Věc T-791/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2022 – Sped-Pro v. Komise („Hospodářská soutěž – Zneužití dominantního postavení – Trh služeb železniční nákladní dopravy – Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti – Článek 7 nařízení (ES) č. 773/2004 – Přiměřená lhůta – Zájem Unie na pokračování v přezkumu stížnosti – Určení orgánu, který je nejvhodnější k přezkoumání stížnosti – Kritéria – Zjevně nesprávné posouzení – Systémové nebo celoplošné nedostatky, pokud jde o dodržení zásad právního státu – Nebezpečí porušení práv stěžovatele v případě zamítnutí stížnosti – Povinnost uvést odůvodnění“)	23
2022/C 148/31	Věc T-709/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. února 2022 – OJ v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Výběrové řízení EPSO/AD/380/19 – Rozhodnutí, kterým bylo odmítnuto posunout data konání testů výběrového řízení – Lhůty pro absolvování testů výběrového řízení ve zkušebním centru – Právo na spravedlivý proces – Povinnost jednat s náležitou péčí – Rovné zacházení“)	23
2022/C 148/32	Věc T-736/20: Usnesení Tribunálu ze dne 11. února 2022 – OP v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Otevřené výběrové řízení EPSO/AST/147/19 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení – Povinnost uvést odůvodnění – Rovné zacházení“)	24
2022/C 148/33	Věc T-67/21: Usnesení Tribunálu ze dne 4. února 2022 – ultra air v. EUIPO – Donaldson Filtration Deutschland (ultrafilter international) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti a řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie ultrafilter international – Návrh na přeměnu na přihlášku národní ochranné známky – Řízení o prohlášení neplatnosti, které se stalo bezpředmětným – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	24
2022/C 148/34	Věc T-459/21: Usnesení Tribunálu ze dne 11. února 2022 – Calrose Rice v. EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Sunwhite – Starší národní obrazová ochranná známka Sunwhite – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	25
2022/C 148/35	Věc T-464/21: Usnesení Tribunálu ze dne 7. února 2022 – Faller a další v. Komise („Žaloba na neplatnost – Humánní léčivé přípravky – Změna podmíněčné registrace humánního léčivého přípravku Comirnaty – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Nedostatek přímého dotčení – Nedostatek osobního dotčení – Nepřípustnost“)	26
2022/C 148/36	Věc T-739/21 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 7. února 2022 – Eurecna v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Veřejné zakázky na služby – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“)	26

2022/C 148/37	Věc T-53/22 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. února 2022 – Collard v. Parlament a ID („Řízení o předběžných opatřeních – Institucionální právo – Člen Parlamentu – Dočasné a trvalé vyloučení poslance z jeho politické skupiny – Návrh na odklad vykonatelnosti – Nedodržení formálních náležitostí – Nepřípustnost“)	27
2022/C 148/38	Věc T-54/22 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. února 2022 – Rivière v. Parlament a ID („Řízení o předběžných opatřeních – Institucionální právo – Člen Parlamentu – Dočasné a trvalé vyloučení poslance z jeho politické skupiny – Návrh na odklad vykonatelnosti – Nedodržení formálních náležitostí – Nepřípustnost“)	27
2022/C 148/39	Věc T-711/21: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2021 – ID a další v. Parlament	28
2022/C 148/40	Věc T-724/21: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2021 – IL a další v. Parlament	29
2022/C 148/41	Věc T-41/22: Žaloba podaná dne 21. ledna 2022 – Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris v. Parlament	30
2022/C 148/42	Věc T-59/22: Žaloba podaná dne 31. ledna 2022 – Conserve Italia a Conserves France v. Komise	31
2022/C 148/43	Věc T-62/22: Žaloba podaná dne 28. ledna 2022 – Estonsko v. Komise	32
2022/C 148/44	Věc T-63/22: Žaloba podaná dne 1. února 2022 – Brooks England v. EUIPO – Brooks Sports (BROOKS ENGLAND)	33
2022/C 148/45	Věc T-69/22: Žaloba podaná dne 4. února 2022 – Eurecna v. Komise	34
2022/C 148/46	Věc T-73/22: Žaloba podaná dne 8. února 2022 – Walsall Conduits v. EUIPO – Liberty Engineering (Willenhall) (WALSALL CONDUITS)	34
2022/C 148/47	Věc T-75/22: Žaloba podaná dne 11. února 2022 – Prigožin v. Rada	35
2022/C 148/48	Věc T-76/22: Žaloba podaná dne 9. února 2022 – Schwa-Medico v. EUIPO – Med-El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)	36
2022/C 148/49	Věc T-81/22: Žaloba podaná dne 11. února 2022 – Euranimi v. Komise	37
2022/C 148/50	Věc T-82/22: Žaloba podaná dne 15. února 2022 – Bambu Sales v. EUIPO (BAMBU)	38
2022/C 148/51	Věc T-83/22: Žaloba podaná dne 14. února 2022 – Selimfiber v. EUIPO – Qureshi (SPETRA)	38
2022/C 148/52	Věc T-84/22: Žaloba podaná dne 15. února 2022 – Credit Suisse Group a další v. Komise	39
2022/C 148/53	Věc T-89/22: Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Homy Casa v. EUIPO – Albatros International (Židle)	40
2022/C 148/54	Věc T-90/22: Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Kande Mupompa v. Rada	41
2022/C 148/55	Věc T-91/22: Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Ruhorimbere v. Rada	42
2022/C 148/56	Věc T-92/22: Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Amisi Kumba v. Rada	42
2022/C 148/57	Věc T-93/22: Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Ramazani Shadary v. Rada	43
2022/C 148/58	Věc T-94/22: Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Mutondo v. Rada	44
2022/C 148/59	Věc T-95/22: Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Kanyama v. Rada	44
2022/C 148/60	Věc T-96/22: Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Kampete v. Rada	45

2022/C 148/61	Věc T-97/22: Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Ilunga Luyoyo v. Rada	45
2022/C 148/62	Věc T-98/22: Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Boshab v. Rada	46
2022/C 148/63	Věc T-100/22: Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Ciar v. EUIPO – Motion (zařízení zajišťující pohyb)	47
2022/C 148/64	Věc T-125/22: Žaloba podaná dne 8. března 2022 – RT France v. Rada	47
2022/C 148/65	Věc T-491/20: Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2022 – El Corte Inglés v. EUIPO – Ou (-Vpro) .	48
2022/C 148/66	Věc T-665/21: Usnesení Tribunálu ze dne 15. února 2022 – Civitta Eesti v. Komise	48
2022/C 148/67	Věc T-707/21: Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2022 – Hoteles Olivencia v. EUIPO – Corporacion H10 Hotels (HOTELES HO)	48

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2022/C 148/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 138, 28.3.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 128, 21.3.2022

Úř. věst. C 119, 14.3.2022

Úř. věst. C 109, 7.3.2022

Úř. věst. C 95, 28.2.2022

Úř. věst. C 84, 21.2.2022

Úř. věst. C 73, 14.2.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136 v. Finanzamt Hamburg-Oberalster

(Věc C-9/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 66 první pododstavec písm. b) – Vznik povinnosti k DPH – Přijetí platby – Článek 167 – Vznik a rozsah nároku na odpočet DPH zaplacené na vstupu – Článek 167a – Odchylka – Hotovostní účetnictví – Nájem a podnájem nemovitosti určené k průmyslovému nebo obchodnímu využití“)

(2022/C 148/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Oberalster

Výrok

Článek 167 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že nárok na odpočet daně na vstupu vzniká v okamžiku uskutečnění plnění v případě, že na základě vnitrostátní odchylky podle čl. 66 prvního pododstavce písm. b) směrnice 2006/112/ES, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU vzniká daňová povinnost dodavatele zboží či poskytovatele služby až přijetím platby a platba dosud nebyla provedena.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 137, 27.4.2020.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Steiermark – Rakousko) – LM v. Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Věc C-219/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Vysílání pracovníků – Směrnice 96/71/ES – Článek 3 odst. 1 písm. c) – Pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání – Odměňování – Článek 5 – Sankce – Promlčecí lhůta – Listina základních práv Evropské unie – Článek 41 – Právo na řádnou správu – Článek 47 – Účinná soudní ochrana“)

(2022/C 148/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Žalobce: LM

Žalovaný: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

za přítomnosti: Österreichische Gesundheitskasse

Výrok

Článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie a ve světle obecné zásady unijního práva týkající se práva na řádnou správu musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která pro nesplnění povinností týkajících se odměny vyslaných pracovníků stanoví pětiletou promlčecí lhůtu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 14.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – XXXX v. HR Rail SA

(Věc C-485/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Zákaz diskriminace na základě zdravotního postižení – Propuštění pracovníka, který se stal trvale nezpůsobilým k výkonu základních funkcí spojených s jeho pracovním místem – Zaměstnanec, který je v rámci svého zaměstnání ve zkušební době – Článek 5 – Přiměřené uspořádání pro zdravotně postižené osoby – Povinnost přearažení na jiné pracovní místo – Přípustnost této povinnosti pouze za předpokladu, že pro zaměstnavatele neznamená neúměrné břemeno“)

(2022/C 148/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: XXXX

Žalovaná: HR Rail SA

Výrok

Článek 5 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „přiměřené uspořádání pro zdravotně postižené osoby“ ve smyslu tohoto článku vyžaduje, aby byl pracovník – a to i ten, jenž je po nástupu do zaměstnání ve zkušební době – který byl z důvodu svého zdravotního postižení prohlášen za nezpůsobilého k výkonu základních funkcí spojených s jeho pracovním místem, zařazen na jiné pracovní místo, pro které má požadované odborné znalosti a schopnosti a pro které je k dispozici, a to za předpokladu, že takové opatření neznamená pro zaměstnavatele neúměrné břemeno.

(¹) Úř. věst. C 9, 11.1.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – Philips Orăștie S.R.L. v. Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Věc C-487/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Články 179 a 183 – Nárok na odpočet DPH – Podmínky – Započtení nebo vrácení nadměrného odpočtu DPH – Dodatečné platební povinnosti – Zásada daňové neutrality – Zásady rovnocennosti a efektivity“)

(2022/C 148/05)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Philips Orăștie S.R.L.

Žalovaný: Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Výrok

Článek 179 první pododstavec a čl. 183 první pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, jakož i zásada rovnocennosti musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví procesní podmínky žalob na vrácení daně z přidané hodnoty (DPH) založených na porušení společného systému DPH, které jsou méně příznivé než procesní podmínky použitelné na podobné žaloby, založené na porušení vnitrostátního práva týkajícího se jiných daní a poplatků než DPH.

(¹) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias – Řecko) – DIMCO Dimovasili M.I.K.E. v. Ypourgos Perivallontos kai Energeias

(Věc C-499/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 97/23/ES – Tlaková zařízení – Označení CE – Uvádění na trh a do provozu – Omezení, jejichž cílem je zajistit ochranu osob – Články 34 a 36 SFEU – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví omezení týkající se způsobu instalace plynového potrubí“)

(2022/C 148/06)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Žalovaný: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Výrok

Článek 4 odst. 1 bod 1.1 a příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/23/ES ze dne 29. května 1997 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se tlakových zařízení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003, ve spojení s jejím čl. 2 odst. 2, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která za účelem zajištění bezpečnosti osob, zejména proti zemětřesení, stanoví určité podmínky pro instalaci tlakových tlakových zařízení, jako jsou potrubí určená k přepravě plynu, včetně těch, která jsou opatřena označením CE, pokud tato právní úprava nevede k žádné změně těchto zařízení a nepředstavuje překážku zakázanou články 34 a 36 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof – Rakousko) – OE v. VY

(Věc C-522/20) ⁽¹⁾

(Řízení o předběžné otázce – Platnost – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost rozhodnout o návrhu na rozvod – Článek 18 SFEU – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Článek 3 odst. 1 písm. a) pátá a šestá odrážka – Rozdíl mezi dobou pobytu požadovanou pro účely určení příslušného soudu – Rozdíl mezi rezidentem, který je státním příslušníkem členského státu soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, a rezidentem, který není státním příslušníkem tohoto státu – Diskriminace na základě státní příslušnosti)

(2022/C 148/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: OE

Další účastnice řízení: VY

Výrok

Zásada zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti zakotvená v článku 18 SFEU musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby podmínkou pro založení příslušnosti soudů členského státu, na jehož území se nachází obvyklé bydliště navrhovatele, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) šesté odrážky nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000, bylo to, že zde navrhovatel musí bezprostředně před podáním návrhu pobývat po určitou minimální dobu, která je o šest měsíců kratší než doba stanovená v čl. 3 odst. 1 písm. a) páté odrážce tohoto nařízení, a to z důvodu, že dotčená osoba je státním příslušníkem tohoto členského státu.

(¹) Úř. věst. C 35, 1.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – PF, MF v. Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

(Věc C-564/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společná rybářská politika – Nařízení (ES) č. 1224/2009 – Kontrolní režim – Článek 33 odst. 2 písm. a) a článek 34 – Zaznamenávání úlovků a intenzity rybolovu – Oznamování Evropské komisi údajů o množství ulovených humrů severských – Možnost použít jiné údaje než ty, které jsou uvedeny v lodním deníku rybolovu – Přiměřená a vědecky uznaná metoda pro zpracování a ověřování údajů – Ukončení rybolovu“)

(2022/C 148/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobci: PF, MF

Žalovaní: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Výrok

Článek 33 odst. 2 písm. a) a článek 34 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/812 ze dne 20. května 2015, musí být vykládány v tom smyslu, že orgán jednotné kontroly členského státu není povinen oznámit Evropské komisi pouze údaje zaznamenané veliteli rybářských plavidel v lodním deníku rybolovu podle článků 14 a 15 tohoto nařízení, nýbrž může použít takovou přiměřenou a vědecky uznanou metodu, jako je metoda nazývaná metoda „stráveného času“, aby tyto údaje zpracoval za účelem zajištění přesnosti číselných údajů týkajících se úlovků, které oznamuje Komisi.

(¹) Úř. věst. C 19, 18. 1. 2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – UE v. ShareWood Switzerland AG, VF

(Věc C-595/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy – Nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) – Spotřebitelské smlouvy – Volba rozhodného práva – Článek 6 odst. 4 písm. c) – Vyloučení smluv, jejichž předmětem je věcné právo k nemovitosti nebo nájem nemovitosti – Kupní smlouva, která zahrnuje pachtovní smlouvu a smlouvu o poskytování služeb a týká se stromů vysázených pouze za účelem jejich pokácení, a to s cílem dosáhnout zisku“)

(2022/C 148/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: UE

Žalovaní: ShareWood Switzerland AG, VF

Výrok

Článek 6 odst. 4 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) musí být vykládán v tom smyslu, že kupní smlouva, která zahrnuje pachtovní smlouvu a smlouvu o poskytování služeb a týká se stromů vysázených na propachtovaném pozemku pouze za účelem jejich pokácení, a to s cílem dosáhnout zisku, nepředstavuje „smlouvu, jejímž předmětem je věcné právo k nemovitosti nebo nájem nemovitosti“ ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 1.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 16. února 2022 – Maďarsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-156/21) ⁽¹⁾

(Žaloba na neplatnost – Nařízení (EU, Euratom) č. 2020/2092 – Obecný režim podmíněnosti na ochranu rozpočtu Evropské unie – Ochrana unijního rozpočtu v případě porušování zásad právního státu v členském státě – Právní základ – Článek 322 odst. 1 písm. a) SFEU – Údajné obcházení článku 7 SEU a článku 269 SFEU – Údajné porušení čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 SEU, jakož i zásady právní jistoty, zásady proporcionality a zásady rovnosti členských států před Smlouvami)

(2022/C 148/10)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: Z. Fehér a M. M. Tátrai, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Polská republika (zástupci: M. B. Majczyna a S. Żyrek, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, R. Crowe, U. Rösslein, T. Lukácsi a A. Pospíšilová Padowska, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Rebasti, A. Tamás a A. Sikora-Kalèda, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Belgické království (zástupci: C. Pochet, M. Jacobs a L. Van den Broeck, zmocněnci), Dánské království (zástupci: původně M. Søndahl Wolff a M. J. Nymann-Lindgren, poté M. Søndahl Wolff a V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller a R. Kanitz, zmocněnci), Irsko (zástupci: M. Browne, J. Quaney a A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s D. Fennellym, BL), Španělské království (zástupci: původně J. Rodríguez de la Rúa Puig a S. Centeno Huerta, poté J. Rodríguez de la Rúa Puig a A. Gavela Llopis, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant a E. Leclerc, zmocněnci), Lucemburské velkovévodství (zástupci: původně A. Germeaux a T. Uri, poté A. Germaux, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: M. K. Bulterman a J. Langer, zmocněnci), Finská republika (zástupci: H. Leppo a S. Hartikainen, zmocněnci), Švédské království (zástupci: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, H. Shev, M. Salborn Hodgson, H. Eklinder a R. Shahsavan Eriksson, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: D. Calleja Crespo, J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz a A. Tokár, zmocněnci)

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Maďarsko ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem a Radou Evropské unie.
3. Belgické království, Dánské království, Spolková republika Německo, Irsko, Španělské království, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Nizozemské království, Polská republika, Finská republika, Švédské království a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 138, 19.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 16. února 2022 – Polská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-157/21) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Nařízení (EU, Euratom) č. 2020/2092 – Obecný režim podmíněnosti na ochranu rozpočtu Evropské unie – Ochrana unijního rozpočtu v případě porušování zásad právního státu v členském státě – Právní základ – Článek 322 odst. 1 písm. a) SFEU – Článek 311 SFEU – Článek 312 SFEU – Údajné obcházení článku 7 SEU a článku 269 SFEU – Údajné porušení čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 2, čl. 13 odst. 2 SEU, čl. 296 odst. 2 SFEU, protokolu (č. 2) o používání zásad subsidiarity a proporcionality, jakož i zásady svěření pravomocí, zásady právní jistoty, zásady proporcionality a zásady rovnosti členských států před Smlouvami – Údajné zneužití pravomocí“)

(2022/C 148/11)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna a S. Żyrek, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a M. Tátrai, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: R. Crowe, F. Drexler, U. Rösslein, T. Lukácsi a A. Pospíšilová Padowska, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Rebasti, A. Tamás a A. Sikora-Kalèda, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Belgické království (zástupci: M. Jacobs, C. Pochet a L. Van den Broeck, zmocněnci), Dánské království (zástupci: původně M. Søndahl Wolff J. Nymann-Lindgren, poté M. Søndahl Wolff a V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller a R. Kanitz, zmocněnci), Irsko (zástupci: M. Browne, J. Quaney a A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s D. Fennellym, BL), Španělské království (zástupci: původně J. Rodríguez de la Rúa Puig a S. Centeno Huerta, poté J. Rodríguez de la Rúa Puig a A. Gavela Llopis, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, – A.-C. Drouant a E. Leclerc, zmocněnci), Lucemburské velkovévodství (zástupci: původně A. Germeaux a T. Uri, poté A. Germeaux, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: M. K. Bulterman a J. Langer, zmocněnci), Finská republika (zástupci: H. Leppo a S. Hartikainen, zmocněnci), Švédské království (zástupci: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, H. Shev, M. Salborn Hodgson, H. Eklinder a R. Shahsavan Eriksson, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: D. Calleja Crespo, J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz a K. Herrmann, zmocněnci)

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Polská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem a Radou Evropské unie.
3. Belgické království, Dánské království, Spolková republika Německo, Irsko, Španělské království, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Nizozemské království, Finská republika, Švédské království a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 138, 19.04.2021.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. listopadu 2021 Residencial Palladium, S.L. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 1. září 2021 ve věci T-566/20, Residencial Palladium v. EUIPO — Palladium Gestión (Palladium Hotel Garden Beach)

(Věc C-674/21 P)

(2022/C 148/12)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Residencial Palladium, S.L. (zástupce: D. Solana Giménez, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Palladium Gestión, S.L.

Usnesením ze dne 22. února 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) odmítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že Residencial Palladium, S.L. ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne 10. listopadu 2021 – Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A. v. 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL

(Věc C-675/21)

(2022/C 148/13)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A.

Odpůrci: 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL

Předběžné otázky

- 1) Je nadále možné mít za to, že neexistence smluvního spojení mezi po sobě jdoucími poskytovateli služeb je důkazem toho, že nedošlo k převodu ve smyslu směrnice 2001/23/ES (¹), přestože stejně jako ostatní důkazy není sám o sobě rozhodující a nesmí být posuzován izolovaně (rozsudek ze dne 11. března 1997, Ayse Süzen, C-13/95, bod 11) (²)?

- 2) Lze v případě takové činnosti, jako je soukromá ostraha průmyslových zařízení, kdy nový poskytovatel převzal pouze jednoho ze čtyř zaměstnanců, kteří byli součástí hospodářské jednotky (a nepřevzal tedy většinu), neexistuje žádný skutkový prvek pro závěr, že dotyčný zaměstnanec měl specifické dovednosti a znalosti, tak aby bylo možné říci, že na poskytovatele byla převedena podstatná část zaměstnanců pokud jde o dovednosti, a nebyl převeden žádný nehmotný majetek, dospět k závěru, že nedochází k převodu hospodářské jednotky, i když zákazník nadále poskytuje novému poskytovateli služeb určité vybavení (alarmy, vnitřní televizní okruh, počítač), a to jednak s ohledem na relativně nízkou ekonomickou hodnotu investice, kterou toto vybavení představuje v rámci celého provozu, a jednak s ohledem na skutečnost, že by nebylo z hospodářského hlediska rozumné (rozsudek ze dne 27. února 2020, Grafe a Pohle, C-298/18, bod 32) ⁽³⁾ požadovat, aby je zákazník nahradil?
- 3) Vzhledem k tomu, že „tuto otázku musí posoudit in concreto vnitrostátní soud s ohledem na kritéria stanovená Soudním dvorem ([...] rozsudek ze dne 7. srpna 2018, Colino Sigüenza, C-472/16, EU:C:2018:646, bod 45 ⁽⁴⁾ [a rozsudek Grafe a Pohle, bod 27]), jakož i cíle sledované směrnicí 2001/23, jak jsou uvedeny zejména v bodě 3 odůvodnění této směrnice“, je třeba zohlednit, že „cílem směrnice 2001/23 totiž není pouze chránit a zachovat zájmy zaměstnanců při převodu podniku, ale i zajistit spravedlivou rovnováhu mezi zájmy zaměstnanců na jedné straně a zájmy nabyvatele na straně druhé“ (bod 26 rozsudku ISS Facility Services NV ze dne 26. března 2020, věc C-344/18 ⁽⁵⁾), který dále přebírá tvrzení již uvedené v rozsudku Alemo-Herron ze dne 18. července 2013, C-426/11, bod 25) ⁽⁶⁾?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16; Zvl. vyd. kapitola 02, sv. 004, s. 98).

⁽²⁾ EU:C:1997:141

⁽³⁾ EU:C:2020:121

⁽⁴⁾ EU:C:2018:646

⁽⁵⁾ EU:C:2020:239

⁽⁶⁾ EU:C:2013:521

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. listopadu 2021 Sony Interactive Entertainment Europe Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 1. září 2021 ve věci T-463/20, Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO

(Věc C-678/21 P)

(2022/C 148/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (zástupci: S. Malynicz, BL, M. Maier, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 24. února 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a společnost Sony Interactive Entertainment Europe Ltd ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. listopadu 2021 Sony Interactive Entertainment Europe Ltd proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 1. září 2021 ve věci T-561/20, Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO

(Věc C-679/21 P)

(2022/C 148/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (zástupce: S. Malynicz, BL)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 22. února 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a společnost Sony Interactive Entertainment Europe Ltd ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 15. prosince 2021 – VB v. Comune di Portici

(Věc C-777/21)

(2022/C 148/16)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: VB

Odpůrkyně: Comune di Portici

Předběžná otázka

Brání články 49 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie právní úpravě italského státu (v projednávané věci čl. 93 odst. 1a a odst. 7a legislativního nařízení č. 285 z roku 1992), která osobě samostatně výdělečně činné, která má v Itálii bydliště déle než 60 dnů, zakazuje, aby ve výše uvedeném státě provozovala vozidlo registrované v jiném členském státě, které obvykle používá k dopravě a pohybu ve dvou členských státech, a sice ve státě bydliště a ve státě registrace vozidla, a to pro účelu výkonu jejího povolání (jakož i z důvodů týkajících se jejího soukromého života)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Erfurt (Německo) dne 3. ledna 2022 – HK v. Allianz Lebensversicherungs AG

(Věc C-2/22)

(2022/C 148/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Erfurt

Účastníci původního řízení

Žalobce: HK

Žalovaná: Allianz Lebensversicherungs AG

Předběžné otázky

1. Brání unijní právo, zejména článek 31 směrnice 92/96/EHS⁽¹⁾ a čl. 15 odst. 1 směrnice 90/619/EHS⁽²⁾, příp. ve spojení s článkem 38 Listiny základních práv Evropské unie, takové vnitrostátní právní úpravě, podle níž se úplné spotřebitelské informace poskytují až v návaznosti na žádost spotřebitele, totiž s pojistkou („model předání pojistky“)?

V případě kladné odpovědi: Vyplývá již z této samotné skutečnosti právo spotřebitele vznést námitky, tedy právo na navrácení plnění z pojistné smlouvy?

Mohla by takovému právu bránit námitka zániku nebo zneužití práva, nebo existují jiná, například časová omezení pro uplatnění tohoto práva?

2. Je pojistiteli, který spotřebitele buď vůbec nepoučil o jeho právu vznést námitky, nebo jej poučil chybně, zakázáno odvolávat se vůči právům spotřebitele z toho plynoucím, jako je zejména právo vznést námitky, na zánik práva, zneužití práva nebo uplynutí času?
3. Je pojistiteli, který spotřebiteli neposkytl žádné nebo pouze neúplné či chybné spotřebitelské informace, zakázáno odvolávat se vůči právům spotřebitele z toho plynoucím, jako je zejména právo vznést námitky, na zánik práva, zneužití práva nebo uplynutí času?

(¹) Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění) a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) (Úř. věst. 1992, L 360, s. 1) (neoficiální překlad).

(²) Druhá směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění), kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS (Úř. věst. 1990, L 330, s. 50) (neoficiální překlad).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 5. ledna 2022 – XXX
v. Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Věc C-8/22)

(2022/C 148/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: XXX

Odpůrce: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 14 odst. 4 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (¹) vykládán v tom smyslu, že stanoví, že nebezpečí pro společnost je dáno již samotnou skutečností, že osoba, které bylo přiznáno postavení uprchlíka, byla pravomocným rozsudkem odsouzena za zvlášť závažný trestný čin, nebo musí být vykládán v tom smyslu, že stanoví, že samotné odsouzení pravomocným rozsudkem za zvlášť závažný trestný čin není dostačující k prokázání existence nebezpečí pro společnost?
- 2) Pokud samotné odsouzení pravomocným rozsudkem za zvlášť závažný trestný čin není dostačující k prokázání existence nebezpečí pro společnost, musí být čl. 14 [odst. 4 písm.] b) směrnice 2011/95/EU vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby členský stát prokázal, že navrhovatel po svém odsouzení nadále představuje nebezpečí pro společnost? Musí členský stát prokázat, že toto nebezpečí je skutečné a aktuální, nebo je dostačující existence potenciálního nebezpečí? Musí být čl. 14 [odst. 4 písm.] b) směrnice 2011/95/EU, vykládaný samostatně nebo ve spojení se zásadou proporcionality, vykládán v tom smyslu, že umožňuje odnětí postavení uprchlíka pouze v případě, že je toto odnětí přiměřené a že nebezpečí, které představuje osoba, již bylo toto postavení přiznáno, je natolik závažné, aby odůvodňovalo toto odnětí?
- 3) Pokud členský stát nemusí prokázat, že navrhovatel po svém odsouzení nadále představuje nebezpečí pro společnost a že toto nebezpečí je skutečné, aktuální a dostatečně závažné, aby odůvodňovalo odnětí postavení uprchlíka, musí být čl. 14 odst. 4 písm. b) směrnice 2011/95/EU vykládán v tom smyslu, že z něj vyplývá, že nebezpečí pro společnost je v zásadě dáno tím, že osoba, které bylo přiznáno postavení uprchlíka, byla pravomocným rozsudkem odsouzena za zvlášť závažný trestný čin, avšak že tato osoba může prokázat, že takové nebezpečí nepředstavuje nebo již nepředstavuje?

(¹) Úř. věst. 2011, L 337, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Prešov (Slovensko) dne 6. ledna 2022 – UR v. 365.bank a.s.

(Věc C-12/22)

(2022/C 148/19)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Prešov

Účastníci původního řízení

Žalobce: UR

Žalovaná: 365.bank a.s.

Předběžné otázky

1. Odpovídají údaje uvedené ve smlouvě o spotřebitelském úvěru, která byla uzavřena dne 21. prosince 2016, jak jsou citovány v textu tohoto usnesení, srozumitelnému a stručnému uvedení druhu úvěru, jak to vyžaduje čl. 10 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/48/ES⁽¹⁾?
2. Odpovídají údaje uvedené ve smlouvě o spotřebitelském úvěru, která byla uzavřena dne 21. prosince 2016, jak jsou citovány v textu tohoto usnesení, srozumitelnému a stručnému uvedení doby trvání úvěrové smlouvy, jak to vyžaduje čl. 10 odst. 2 písm. c) směrnice 2008/48/ES?
3. Odpovídají údaje uvedené ve smlouvě o spotřebitelském úvěru, která byla uzavřena dne 21. prosince 2016, jak jsou citovány v textu tohoto usnesení, srozumitelnému a stručnému uvedení druhu úvěru, jak to vyžaduje čl. 10 odst. 2 písm. g) směrnice 2008/48/ES, a
 - musí smlouva o spotřebitelském úvěru obsahovat matematický vzorec výpočtu roční procentní sazby nákladů (RPSN) spolu s doplněnými proměnnými, jakož i samotný výpočet,
 - postačuje, pokud jsou proměnné nezbytné pro výpočet RPSN uvedeny v samotném textu smlouvy o spotřebitelském úvěru, nebo je třeba, aby byly zopakovány s výslovným uvedením, že se jedná o předpoklady pro výpočet RPSN?
4. Je možné vykládat směrnici 93/13/EHS⁽²⁾ v tom smyslu, že vyžaduje takovou vnitrostátní právní úpravu, resp. praxi, podle které je soud povinen prohlásit smluvní podmínku za nepřijatelnou i po ukončení smluvního vztahu, jak je tomu v projednávané věci?
5. Je taková soudní praxe, která v případě údajného nedostatku povinné náležitosti smlouvy o spotřebitelském úvěru vychází z toho, že spotřebitel o této skutečnosti věděl již při podpisu úvěrové smlouvy, zejména pokud spotřebitel osobně potvrdil, že byl s úvěrovou smlouvou obeznámen, podpisem další související úvěrové dokumentace (např. formulář pro standardní informace o spotřebitelském úvěru, seznam převzatých dokumentů apod.), v rozporu se směrnicí Rady 93/13/EHS jako celkem a zvláště pátým bodem jejího odůvodnění (vzhledem k tomu, že obecně vzato, spotřebitelé v jednom státě neznají právní předpisy, které v jiných členských státech platí pro smlouvy o prodeji zboží nebo o poskytování služeb; že tato neznalost je může odradit od přímého objednávání zboží nebo služeb v jiném členském státě)?
6. Je v rozporu se zásadou ochrany spotřebitele a zásadou efektivity, pokud vnitrostátní právo stanoví pro vydání bezdůvodného obohacení získaného dodavatelem na úkor spotřebitele promlčecí lhůtu subjektivní, ale i promlčecí lhůtu objektivní založenou na neutrálním kritériu (vznik bezdůvodného obohacení), aby tak určení okamžiku počátku běhu promlčecí lhůty nebylo ponecháno výlučně na tvrzení spotřebitele, a dodavatel tedy nemá skutečnou možnost uplatnit námitku promlčení?
7. Je v souladu se zásadou ochrany spotřebitele a zásadou efektivity, že každý nedostatek ve smlouvě o spotřebitelském úvěru, kterou připravil dodavatel, je třeba bez dalšího považovat za důsledek úmyslného pochybení dodavatele?

8. Má být zásada efektivit v níže uvedených rozsudcích Soudního dvora EU chápána tak, že promlčecí lhůta bezdůvodného obohacení získaného z důvodu bezúročného úvěru bez poplatků pro vadu [smluvní podmínky] by měla začít běžet až od rozhodnutí soudu o této vadě (např. určením, že se jedná o bezúročný úvěr bez poplatků)?
9. Od jakého okamžiku má podle zásady efektivit uplatněné v níže uvedených rozsudcích Soudního dvora EU začít běžet promlčecí lhůta?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66).

(²) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 11. ledna 2022 – UF v. Spolková země Hesensko

(Věc C-26/22)

(2022/C 148/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: UF

Žalovaná: Spolková země Hesensko

Za účasti: SCHUFA Holding AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 77 odst. 1 ve spojení s čl. 78 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 (¹) (GDPR) chápán v tom smyslu, že závěr dozorového úřadu, který sdělí subjektu údajů,
- a) má povahu rozhodnutí o petici? Omezuje se v důsledku toho soudní přezkum rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti podle čl. 78 odst. 1 GDPR v zásadě na otázku, zda se tento úřad stížností zabýval, předmět stížnosti přiměřeně přezkoumal a zda stěžovatele vyrozuměl o výsledku tohoto přezkumu,
- nebo
- b) je nutno jej považovat za úřední rozhodnutí ve věci? Musí v důsledku toho soud přezkoumat rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti podle čl. 78 odst. 1 GDPR z obsahového hlediska v plném rozsahu, přičemž v konkrétním případě, kdy např. úřad nemá žádný prostor pro uvážení, může soud uložit dozorovému úřadu rovněž povinnost přijmout konkrétní opatření ve smyslu článku 58 GDPR?
2. Je s články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie slučitelné uchovávání údajů u soukromého subjektu poskytujícího informace ekonomického charakteru, který uchovává osobní údaje z veřejného rejstříku, jako jsou například „vnitrostátní databáze“ ve smyslu čl. 79 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2015/848 (²), aby mohl na vyžádání poskytnout informace?
3. a) Jsou v zásadě přípustné paralelní soukromé databáze (zejména databáze subjektu poskytujícího informace ekonomického charakteru), které jsou vytvářeny mimo státní databáze a v nichž jsou údaje ze státních databází (v projednávané věci oznámení o insolvencích) uloženy po delší dobu, než jak je upraveno v úzkém rámci nařízení 2015/848 ve spojení s vnitrostátním právem?
- b) V případě kladné odpovědi na otázku 3a, vyplývá z práva být zapomenut podle čl. 17 odst. 1 písm. d) GDPR, že tyto údaje musí být vymazány po uplynutí doby zpracování stanovené pro veřejný rejstřík

4. Přichází-li čl. 6 odst. 1 první pododstavec písm. f) GDPR do úvahy jako jediný právní základ pro uchovávání údajů u soukromých subjektů poskytujících informace ekonomického charakteru, a to i ohledně údajů uložených ve veřejných rejstřících, jedná se o oprávněný zájem takového subjektu již tehdy, když tento subjekt přebírá údaje z veřejného rejstříku bez konkrétního podnětu, aby pak tyto údaje měl k dispozici pro případ vyžádání?
5. Mohou kodexy chování, které byly podle článku 40 GDPR schváleny dozorovými úřady a které stanoví lhůty pro kontrolu a výmaz, jež jsou delší než doby uložení ve veřejných rejstřících, nahradit zvažování podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce písm. f) GDPR?

-
- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 26. ledna 2022 – VZ v. CA

(Věc C-53/22)

(2022/C 148/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VZ

Žalovaný: CA

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 1 odst. 3 směrnice 89/665 (¹) tomu, aby soutěžiteli, který byl s konečnou platností vyloučen z řízení za účelem výběru smluvní strany, byla odepřena možnost podat žalobu proti rozhodnutí o odmítnutí zrušit zadání veřejné zakázky, pokud se snaží prokázat, že se vybraný uchazeč a všichni ostatní vybraní uchazeči dopustili vážného profesního pochybení spočívajícího v uzavření dohod narušujících hospodářskou soutěž, které byly soudem konstatovány až po jeho vyloučení, a to za účelem dosažení možnosti účastnit se opakovaného zadávacího řízení?
- 2) Brání čl. 1 odst. 3 směrnice 89/665 a zásady [unijního práva] týkající se ochrany hospodářské soutěže tomu, aby bylo správním soudům znemožněno přezkoumat žalobu podanou soutěžitelem, který byl s konečnou platností vyloučen z řízení za účelem výběru smluvní strany, proti odmítnutí veřejného zadavatele provést autoremeduru, a to pokud jde o úkony připuštění a zadání zakázky ve prospěch soutěžitelů, kteří uzavřeli soudem konstatované dohody narušující hospodářskou soutěž ve stejném odvětví, jako je odvětví, které je předmětem řízení?

(¹) Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. 1989, L 395, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 246).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 28. ledna 2022 – PL v. État belge

(Věc C-56/22)

(2022/C 148/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: PL

Žalovaný: État belge

Předběžná otázka

Použije se unijní právo, zejména ustanovení Listiny základních práv Evropské unie a směrnice 2008/115/ES⁽¹⁾, na postup členského státu, který tomuto státu umožňuje legalizovat na místě pobyt cizince, který na jeho území pobývá nelegálně? Pokud ano, musí být články 5, 6 a 13 směrnice 2008/115/ES ve spojení s [body 6 a 24 jejího odůvodnění], jakož i články 1, 7, 14, 20, 21, 24 a 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že pokud členský stát upravuje možnost vydat státnímu příslušníku třetí země, který na jeho území pobývá neoprávněně, autonomní povolení k pobytu nebo jiné povolení zakládající oprávnění k pobytu ze solidárních, humanitárních nebo jiných důvodů, může zaprvé požadovat, aby tento státní příslušník předem prokázal, že svou žádost nemůže podat v zemi původu, a zadruhé nestanovit ve svých právních předpisech podmínky a kritéria, *a fortiori* objektivní, umožňující odůvodnit tyto charitativní, humanitární nebo jiné důvody (ať již z hlediska přípustnosti tím, že stanoví požadavek prokázat existenci výjimečných okolností, aniž by tyto okolnosti definoval, nebo z hlediska věci samé tím, že nestanoví žádná objektivní kritéria umožňující definovat důvody, zejména humanitární, kterými lze odůvodnit vydání povolení k pobytu), v důsledku čehož je rozhodnutí o takové žádosti nepředvídatelné, případně svévolné? Pokud je možné, aby tato kritéria nebyla v právních předpisech stanovena, není v případě zamítnutí dotčeno právo na účinný opravný prostředek tím, že jediný dostupný opravný prostředek se týká výhradně zákonnosti, přičemž je vyloučeno jakékoli posouzení z hlediska účelnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 2. února 2022 – AB v. Spolková země Hesensko

(Věc C-64/22)

(2022/C 148/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: AB

Žalovaná: Spolková země Hesensko

Za účasti: SCHUFA Holding AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 77 odst. 1 ve spojení s čl. 78 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ (GDPR) chápán v tom smyslu, že závěr dozorového úřadu, který sdělí subjektu údajů,
 - a) má povahu rozhodnutí o petici? Omezuje se v důsledku toho soudní přezkum rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti podle čl. 78 odst. 1 GDPR v zásadě na otázku, zda se tento úřad stížností zabýval, předmět stížnosti přiměřeně přezkoumal a zda stěžovatele vyrozuměl o výsledku tohoto přezkumu,nebo
 - b) je nutno jej považovat za úřední rozhodnutí ve věci? Musí v důsledku toho soud přezkoumat rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti podle čl. 78 odst. 1 GDPR z obsahového hlediska v plném rozsahu, přičemž v konkrétním případě, kdy např. úřad nemá žádný prostor pro uvážení, může soud uložit dozorovému úřadu rovněž povinnost přijmout konkrétní opatření ve smyslu článku 58 GDPR?
2. Je s články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie slučitelné uchovávání údajů u soukromého subjektu poskytujícího informace ekonomického charakteru, který uchovává osobní údaje z veřejného rejstříku, jako jsou například „vnitrostátní databáze“ ve smyslu čl. 79 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2015/848 ⁽²⁾, aby mohl na vyžádání poskytnout informace?
3. a) Jsou v zásadě přípustné paralelní soukromé databáze (zejména databáze subjektu poskytujícího informace ekonomického charakteru), které jsou vytvářeny mimo státní databáze a v nichž jsou údaje ze státních databází (v projednávané věci oznámení o insolvencích) uloženy po delší dobu, než jak je upraveno v úzkém rámci nařízení 2015/848 ve spojení s vnitrostátním právem?
- b) V případě kladné odpovědi na otázku 3a, vyplývá z práva být zapomenut podle čl. 17 odst. 1 písm. d) GDPR, že tyto údaje musí být vymazány po uplynutí doby zpracování stanovené pro veřejný rejstřík?
4. Přichází-li čl. 6 odst. 1 první pododstavec písm. f) GDPR do úvahy jako jediný právní základ pro uchovávání údajů u soukromých subjektů poskytujících informace ekonomického charakteru, a to i ohledně údajů uložených ve veřejných rejstřících, jedná se o oprávněný zájem takového subjektu již tehdy, když tento subjekt přebírá údaje z veřejného rejstříku bez konkrétního podnětu, aby pak tyto údaje měl k dispozici pro případ vyžádání?
5. Mohou kodexy chování, které byly podle článku 40 GDPR schváleny dozorovými úřady a které stanoví lhůty pro kontrolu a výmaz, jež jsou delší než doby uložení ve veřejných rejstřících, nahradit zvažování podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce písm. f) GDPR?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19).

Žaloba podaná dne 8. února 2022 – Evropská komise v. Bulharská republika**(Věc C-85/22)**

(2022/C 148/24)

*Jednací jazyk: bulharština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: G. Koleva, C. Hermes, zmocněnci)*Žalovaná:* Bulharská republika

Návrhová žádání žalobkyně

1) určit, že Bulharská republika tím, že

- co nejdříve a nejpozději do šesti let nevyhlásila 194 z celkového počtu 229 území, která byla v rozhodnutích 2009/93/ES, 2009/91/ES a 2009/92/ES ze dne 12. prosince 2008 a v rozhodnutí 2013/23/ES ze dne 16. listopadu 2012 označena jako lokality významné pro společenství („SCI“), jako zvláštní oblast ochrany („ZOO“);
- systematicky a soustavně porušovala své povinnosti stanovit pro tyto oblasti specifické podrobné cíle ochrany;
- systematicky a soustavně porušovala své povinnosti stanovit nezbytná ochranná opatření, která odpovídají ekologickým požadavkům určitých typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a druhů uvedených v příloze II, jež se na těchto lokalitách vyskytují;
- řádně neprovedla do vnitrostátního práva čl. 6 odst. 1;

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 4 a čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (směrnice o přírodních stanovištích) ⁽¹⁾;

2) uložit Bulharské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato věc se týká řádného neprovedení čl. 6 odst. 1 do vnitrostátního práva a řádného neuplatňování čl. 4 odst. 4 a čl. 6 odst. 1 směrnice o přírodních stanovištích Bulharskou republikou.

Článek 4 odst. 4 směrnice o přírodních stanovištích mimo jiné požaduje: Byla-li určitá lokalita na základě postupu uvedeného v odstavci 2 označena jako lokalita významná pro Společenství, příslušný členský stát tuto lokalitu co nejdříve a nejpozději do šesti let vyhlásí jako ZOO. Ve svém rozsudku ve věci C-849/19, *Komise v. Řecko* (EU:C:2020:1047), Soudní dvůr vysvětlil, že členské státy jsou rovněž povinny stanovit pro každou ZOO konkrétní cíle ochrany. Podle čl. 6 odst. 1 směrnice o přírodních stanovištích stanoví členské státy pro ZOO nezbytná ochranná opatření zahrnující v případě potřeby odpovídající plány péče vypracované speciálně pro dané lokality nebo integrované do jiných plánů rozvoje a vhodná opatření právního, správního nebo smluvního charakteru, která odpovídají ekologickým požadavkům typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a druhů uvedených v příloze II, jež se na těchto lokalitách vyskytují.

Podle názoru Komise Bulharská republika nesplnila své povinnosti, které pro ni z tohoto ustanovení vyplývají: včasné vyhlášení ZOO; stanovení specifických podrobných cílů ochrany pro tyto lokality; určení nezbytných ochranných opatření; a řádné provedení čl. 6 odst. 1 směrnice o přírodních stanovištích do vnitrostátního práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 206, s. 7.

Žaloba podaná dne 15. února 2022 – Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-109/22)

(2022/C 148/25)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: L. Nicolae, E. Sanfrutos Cano, zmocněnkyně)

Žalovaný: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Rumunsko tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ve věci C-301/17, *Komise v. Rumunsko* ⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU;

- uložil Rumunsku v souladu s ustanoveními čl. 260 odst. 2 SFEU povinnost zaplatit penále ve výši 29 781,30 eur za porušení povinnosti přijmout všechna opatření nezbytná pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ve věci C-301/17, Komise v. Rumunsko, za každý den prodlení ode dne vyhlášení rozsudku v této věci do dne přijetí všech opatření nezbytných pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku ve věci C-301/17, Komise v. Rumunsko;
- uložil Rumunsku v souladu s ustanoveními čl. 260 odst. 2 SFEU povinnost zaplatit paušální částku odpovídající denní částce 3 311,50 eur vynásobené počtem dnů, které uplynuly ode dne následujícího po vyhlášení rozsudku ve věci C-301/17, Komise v. Rumunsko, do dne, kdy Rumunsko přijme všechna opatření nezbytná pro splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku, nebo pokud Rumunsko tato opatření nepřijme, do dne vyhlášení rozsudku Soudního dvora v této věci, s výhradou překročení minimální paušální částky 1 643 000 eur;
- uložil Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby Evropské komise proti Rumunsku je nesplnění povinnosti uvedeného členského státu přijmout všechna opatření nezbytná pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ve věci C-301/17, jelikož 44 z 68 skládek odpadů uvedených v tomto rozsudku ještě nebylo uzavřeno v souladu se směrnicí Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů ^(?).

Komise tvrdí, že Rumunsko se nemůže odvolávat na ryze interní situaci za účelem odůvodnění, že nesplnilo povinnosti vyplývající z rozsudku Soudního dvora, jako je potřeba uskutečnění studií proveditelnosti, vedení řízení o vyvlastnění, správních řízení nebo nepřijetí nezbytných opatření ze strany hospodářských subjektů provozujících dotčené skládky.

Komise proto navrhuje, aby byla Rumunsku uložena povinnost zaplatit za nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora penále ve výši 29 781,30 eur za každý den prodlení ode dne vyhlášení rozsudku v této věci do dne přijetí všech opatření nezbytných pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku ve věci C-301/17. Za účelem zajištění, že pokrok dosažený Rumunskem bude možné monitorovat, ověřit a zohlednit, Komise navrhuje, aby se penále za každý den prodlení vypočítalo na základě šestiměsíčních období prodlení v přijetí opatření nezbytných pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ve věci C-301/17 za použití sestupného vzorce, na jehož základě se celková částka vztahující se na tato období sníží o procento odpovídající podílu počtu skládek odpadů, které byly uvedeny do souladu s ustanoveními směrnice 1999/31.

Komise mimoto navrhuje, aby byla Rumunsku uložena povinnost zaplatit paušální částku odpovídající denní částce 3 311,50 eur vynásobené počtem dnů, které uplynuly ode dne následujícího po vyhlášení rozsudku ve věci C-301/17 do dne, kdy Rumunsko přijme všechna opatření nezbytná pro splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku, nebo pokud Rumunsko tato opatření nepřijme, do dne vyhlášení rozsudku Soudního dvora v této věci, s výhradou překročení minimální paušální částky 1 643 000 eur.

Výše tohoto penále byla určena s přihlédnutím k závažnosti porušení, jeho trvání, jakož i nutnosti zajistit odrazující účinek sankcí v závislosti na platební schopnosti tohoto členského státu použitím koeficientu „n“.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 18. října 2018, Komise v. Rumunsko (C-301/17, EU:C:2018:846).

⁽²⁾ Úř. věst. 1999, L 182, s. 1.

Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-116/22)

(2022/C 148/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Hermes, M. Noll-Ehlers, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

1. určil, že Spolková republika Německo:

- porušila čl. 4 odst. 4 směrnice 92/43/EHS ⁽¹⁾ tím, že 88 ze 4 606 lokalit, pro které uplynula šestiletá lhůta stanovená v uvedeném ustanovení, neoznačila za zvláštní území ochrany,
- porušila čl. 4 odst. 4 směrnice 92/43 tím, že pro 88 ze 4 606 dotčených lokalit nestanovila žádné cíle ochrany, a nadto při stanovování cílů ochrany uplatňovala všeobecnou a strukturální praxi, která nesplňuje právní požadavky dotčeného ustanovení,
- porušila čl. 6 odst. 1 směrnice 92/43 tím, že pro 737 ze 4 606 dotčených lokalit nestanovila žádná ochranná opatření, a nadto při stanovování ochranných opatření uplatňovala všeobecnou a strukturální praxi, která nesplňuje právní požadavky dotčeného ustanovení;

2. uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou Evropská komise Spolkové republice Německo vytýká, že nepřijala opatření vyžadovaná směrnicí 92/43/EHS, pokud jde o označování a správu své sítě Natura 2000.

Zprv, uvedený členský stát nesplnil povinnost, která mu plyne z čl. 4 odst. 4 směrnice, jelikož 88 ze 4 606 lokalit, pro které uplynula šestiletá lhůta stanovená v uvedeném ustanovení, neoznačil k okamžiku relevantnímu pro nesplnění povinností za zvláštní území ochrany.

Zadruhé, uvedený členský stát nesplnil povinnost, která mu plyne z čl. 4 odst. 4 směrnice, jelikož pro 88 ze 4 606 dotčených lokalit nestanovil žádné cíle ochrany, a nadto při stanovování cílů ochrany uplatňoval všeobecnou a strukturální praxi, která nesplňuje právní požadavky dotčeného ustanovení. Podle čl. 4 odst. 4 musí být cíle ochrany kvantifikované a měřitelné, musí jasně rozlišovat mezi cílem „obnovy“ a cílem „uchování“ příslušných chráněných hodnot dotčené lokality a být stanoveny právními akty s obecnou působností. Německá praxe týkající se cílů ochrany tyto požadavky nesplňuje.

Zatřetí, uvedený členský stát nesplnil povinnost stanovit nezbytná ochranná opatření, která mu plyne z čl. 6 odst. 1 směrnice. Spolková republika Německo nestanovila žádná ochranná opatření pro 737 ze 4 606 dotčených lokalit, a nadto při stanovování ochranných opatření uplatňovala všeobecnou a strukturální praxi, která nesplňuje právní požadavky dotčeného ustanovení, podle něhož musí být ochranná opatření založena na dostatečně konkrétních cílech ochrany.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2022 – GEA Group v. Komise

(Věc T-195/19) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropské trhy s tepelnými stabilizátory ESBO/estery – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES – Zrušení rozhodnutí, kterým se mění původní rozhodnutí – Žaloba na neplatnost – Akty napadnutelné žalobou – Právní zájem na podání žaloby – Přípustnost – Článek 266 odst. 1 SFEU“)

(2022/C 148/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: GEA Group AG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: I. du Mont, R. van der Hout a C. Wagner, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi, V. Bottka a T. Baumé, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise Ares(2019) 283284 ze dne 24. ledna 2019, kterým se zamítá žádost žalobkyně o vrácení pokuty zaplacené na základě rozhodnutí Komise C(2009) 8682 final ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.589 – Tepelné stabilizátory)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) GEA Group AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 17.6.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2022 – Heitec v. EUIPO – Hetec Datensysteme (HEITEC)

(Věc T-520/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie HEITEC – Nezohlednění důkazů předložených zrušovacímu oddělení a odvolacímu senátu – Článek 95 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 – Absence skutečného užívání ochranné známky – Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001] – Pravidlo 40 odst. 5 nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní čl. 19 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625]“)

(2022/C 148/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Heitec AG (Erlangen, Německo) (zástupce: G. Wagner, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Hetec Datensysteme GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: A. Kockläuner a O. Nilgen, advokáti)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. dubna 2019 (věc R 1171/2018-2), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Hetec Datensysteme a Heitec

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Heitec AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 16.9.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2022 – Companhia de Seguros Índico v. Komise

(Věc T-672/19) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky – Finanční nařízení – Vyloučení z účasti na zadávacích řízeních a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a z EDF na dobu tří let – Zásada ochrany dobré víry – Zneužití práva – Zjevně nesprávné posouzení – Proporcionalita“)

(2022/C 148/29)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Companhia de Seguros Índico SA (Maputo, Mosambik) (zástupce: R. Oliveira, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: I. Melo Sampaio, zmocněnkyně)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 18. července 2019, kterým se žalobkyně na dobu tří let vylučuje z účasti na zadávacích řízeních a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a z Evropského rozvojového fondu (ERF), jakož i z výběru za účelem vynakládání finančních prostředků Unie, a kterým se nařizuje uveřejnění informace o tomto vyloučení.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Companhia de Seguros Índico SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2022 – Sped-Pro v. Komise(Věc T-791/19) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž – Zneužití dominantního postavení – Trh služeb železniční nákladní dopravy – Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti – Článek 7 nařízení (ES) č. 773/2004 – Přiměřená lhůta – Zájem Unie na pokračování v přezkumu stížnosti – Určení orgánu, který je nejvhodnější k přezkoumání stížnosti – Kritéria – Zjevně nesprávné posouzení – Systémové nebo celoplošné nedostatky, pokud jde o dodržení zásad právního státu – Nebezpečí porušení práv stěžovatele v případě zamítnutí stížnosti – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2022/C 148/30)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sped-Pro S.A. (Varšava, Polsko) (zástupkyně: M. Kozak, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Szczodrowski, L. Wildpanner a P. van Nuffel, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2019) 6099 final ze dne 12. srpna 2019 (věc AT.40459 – Železniční nákladní doprava v Polsku – PKP Cargo), kterým se zamítá stížnost žalobkyně týkající se údajného porušení článku 102 SFEU na trhu služeb železniční nákladní dopravy v Polsku.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise C (2019) 6099 final ze dne 12. srpna 2019 (věc AT.40459 – Železniční nákladní doprava v Polsku – PKP Cargo) se zrušuje.
- 2) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Sped-Pro S. A.
- 3) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. února 2022 – OJ v. Komise(Věc T-709/20) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Výběrové řízení EPSO/AD/380/19 – Rozhodnutí, kterým bylo odmítnuto posunout data konání testů výběrového řízení – Lhůty pro absolvování testů výběrového řízení ve zkušebním centru – Právo na spravedlivý proces – Povinnost jednat s náležitou péčí – Rovné zacházení“)

(2022/C 148/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: OJ (zástupce: H. E. von Harpe, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Hohenecker a I. Melo Sampaio, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící v podstatě na zrušení rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO) ze dne 30. ledna 2020, kterým tento úřad odmítl posunout datum zkoušek výběrového řízení EPSO/AD/380/19.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) OJ se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 28, 25. 1. 2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. února 2022 – OP v. Komise**(Věc T-736/20) ⁽¹⁾****(„Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Otevřené výběrové řízení EPSO/AST/147/19 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení – Povinnost uvést odůvodnění – Rovné zacházení“)****(2022/C 148/32)***Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* OP (zástupce: S. Pappas, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise (zástupci: I. Melo Sampaio a L. Vernier, zmocněnci)**Předmět věci**

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí výběrové komise v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/147/19 ze dne 5. února 2020 nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam uvedeného výběrového řízení.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) OP se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 79, 8.3.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 4. února 2022 – ultra air v. EUIPO – Donaldson Filtration Deutschland (ultrafilter international)**(Věc T-67/21) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti a řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie ultrafilter international – Návrh na přeměnu na přihlášku národní ochranné známky – Řízení o prohlášení neplatnosti, které se stalo bezpředmětným – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)****(2022/C 148/33)***Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* ultra air GmbH (Hilden, Německo) (zástupce: C. König, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: E. Markakis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Německo) (zástupkyně: N. Siebertz, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. listopadu 2020 (věc R 271/2020-2) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi ultra air a Donaldson Filtration Deutschland.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti ultra air GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 88, 15.3.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. února 2022 – Calrose Rice v. EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)

(Věc T-459/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Sunwhite – Starší národní obrazová ochranná známka Sunwhite – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2022/C 148/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Calrose Rice (Sofie, Bulharsko) (zástupce: H. Raychev, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Hamel a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Ricegrowers Ltd (Leeton, Nový Jižní Wales, Austrálie) (zástupci: C. Menebröcker a C. Böhmer, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. června 2021 (věc R 2465/2020-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Ricegrowers a Calrose Rice.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Calrose Rice se ukládá náhrada nákladů souvisejících s tímto řízením.

(¹) Úř. věst. C 382, 20.9.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. února 2022 – Faller a další v. Komise**(Věc T-464/21) ⁽¹⁾****(„Žaloba na neplatnost – Humánní léčivé přípravky – Změna podmíněčné registrace humánního léčivého přípravku Comirnaty – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Nedostatek přímého dotčení – Nedostatek osobního dotčení – Nepřípustnost“)**

(2022/C 148/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Sonja Faller (Bressanone, Itálie) a dalších 74 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupkyně: R. Holzeisen, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. R. Killmann a A. Sipos, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2021) 4034 final ze dne 31. května 2021, kterým se mění podmíněčná registrace humánního léčivého přípravku „Comirnaty – mRNA vakcína proti onemocnění COVID 19 (modifikovaný nukleosid)“ udělená rozhodnutím C(2020) 9598(final).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) O návrzích na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka, které podali TR a další fyzické osoby, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, YI a další fyzické osoby, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, EW a další fyzické osoby, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, a p. Arnošt Komárek a další fyzické osoby, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, není důvodné rozhodnout.
- 3) Sonje Faller a dalším žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze I, se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) TR a další fyzické osoby, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, YI a další fyzické osoby, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, EW a další fyzické osoby, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, a p. A. Komárek a další fyzické osoby, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, ponесou vlastní náklady řízení týkající se návrhů na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 368, 13.9.2021.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 7. února 2022 – Eurecna v. Komise**(Věc T-739/21 R)****(„Řízení o předběžných opatřeních – Veřejné zakázky na služby – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“)**

(2022/C 148/36)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eurecna SpA (Benátky, Itálie) (zástupce: R. Sciaudone, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà a S. Romoli, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící jednak na odklad provádění rozhodnutí Komise ze dne 10, 16 a 30. září 2021 o nesouhlasu s tím, aby si žalobkyně započítala pohledávky, a jednak na uložení povinnosti Komisi, aby provedla platby odpovídajících částek žalobkyni.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. února 2022 – Collard v. Parlement a ID**(Věc T-53/22 R)**

(„Řízení o předběžných opatřeních – Institucionální právo – Člen Parlamentu – Dočasné a trvalé vyloučení poslance z jeho politické skupiny – Návrh na odklad vykonatelnosti – Nedodržení formálních náležitostí – Nepřípustnost“)

(2022/C 148/37)*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Gilbert Collard (Vauvert, Francie) (zástupce: B. Kuchukian, advokát)

Žalovaní: Evropský parlament, Politická skupina Identita a demokracie (ID)

Předmět

Návrh založený na článcích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí předsednictva politické skupiny Parlamentu „Identita a demokracie“ (ID) ze dne 22. ledna 2022, kterým byl žalobce dočasně vyloučen z této skupiny, a rozhodnutí členů politické skupiny ID ze dne 25. ledna 2022, kterým byl žalobce z této skupiny vyloučen trvale.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. února 2022 – Rivière v. Parlement a ID**(Věc T-54/22 R)**

(„Řízení o předběžných opatřeních – Institucionální právo – Člen Parlamentu – Dočasné a trvalé vyloučení poslance z jeho politické skupiny – Návrh na odklad vykonatelnosti – Nedodržení formálních náležitostí – Nepřípustnost“)

(2022/C 148/38)*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Jérôme Rivière (Paříž, Francie) (zástupce: B. Kuchukian, advokát)

Žalovaní: Evropský parlament, Politická skupina Identita a demokracie (ID)

Předmět

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí předsednictva politické skupiny Parlamentu „Identita a demokracie“ (ID) ze dne 21. ledna 2022, kterým byl žalobce dočasně vyloučen z této skupiny, a rozhodnutí členů politické skupiny ID ze dne 25. ledna 2022, kterým byl žalobce z této skupiny vyloučen trvale.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2021 – ID a další v. Parlament**(Věc T-711/21)****(2022/C 148/39)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: ID a šest dalších žalobců (zástupci: P. de Bandt, M. Gherghinaru a L. Panepinto, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- nařídil zrušení rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 27. října 2021 o mimořádných zdravotních a bezpečnostních pravidlech, která upravují přístup do budov Evropského parlamentu v jeho třech pracovních místech;
- uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s návrhem na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence platného právního základu napadeného rozhodnutí pro zpracování údajů o zdravotním stavu žalobců. Žalobci zpochybňují, že čl. 1e odst. 2 služebního řádu úředníků a čl. 10 odst. 1, čl. 80 odst. 4 a čl. 126 odst. 2 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie představují platný právní základ pro přijetí napadeného rozhodnutí, a tedy uložení sporného opatření vůči nim. Kromě toho uvádějí, že takové rozhodnutí předsednictva, jako je napadené rozhodnutí, nemůže být základem opatření vyžadujících zpracování velmi citlivých údajů, jelikož podle článku 8 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) musí být základní prvky takového zpracování údajů stanoveny „zákonem“, což rozhodnutí předsednictva Parlamentu není.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení obecných zásad zpracování osobních údajů. Tento důvod se dělí na dvě části.
 - První část vychází z porušení zásady účelového omezení zpracování údajů a z porušení zásady legality. K tomu, aby osobní údaje uvedené na digitálních certifikátech EU COVID mohly být použity k umožnění vstupu do Parlamentu, vyžaduje zákon, aby byly shromažďovány za tímto účelem. Při neexistenci právního základu výslovně umožňujícího zpracování zdravotních údajů o očkování, testech nebo zotavení za účelem podmínění vstupu na pracovní místo a na parlamentní shromáždění rozhodně nepřísluší předsednictvu Parlamentu povolit takové zpracování údajů, tím spíše prostřednictvím předpisu, který není zákonem ve formálním smyslu.

- Druhá část vychází z porušení zásad loajality, transparentnosti a minimalizace, jelikož žalobci nebyli při shromažďování jejich osobních údajů informováni, že tyto údaje budou použity k tomu, aby jim byl umožněn nebo odmítnut přístup na pracoviště.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí zasahuje neodůvodněně do práva na soukromí a na osobní údaje, práva na fyzickou nedotknutelnost, práva na svobodu a bezpečnost, jakož i práva na rovné zacházení a nediskriminaci. Tento důvod se dělí na dvě části.
- První část vychází z porušení práv na fyzickou nedotknutelnost žalobců, jejich práva na svobodu a bezpečnost, jejich práva na rovné zacházení a nediskriminaci, jakož i jejich práv na ochranu soukromí a osobních údajů.
 - Druhá část vychází z toho, že zásah do práv a zásad uvedených v první části vyplývající z napadeného rozhodnutí je v rozporu se zásadou proporcionality stanovenou v čl. 52 odst. 1 Listiny, jelikož napadené opatření není nezbytné, vhodné ani přiměřené k dosažení sledovaných cílů.

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2021 – IL a další v. Parlament

(Věc T-724/21)

(2022/C 148/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: IL a 81 dalších žalobců (zástupci: P. de Bandt, M. Gherghinaru a L. Panepinto, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- nařídil zrušení rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 27. října 2021 o mimořádných zdravotních a bezpečnostních pravidlech, která upravují přístup do budov Evropského parlamentu v jeho třech pracovních místech;
- uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s návrhem na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence platného právního základu napadeného rozhodnutí pro zpracování údajů o zdravotním stavu žalobců. Žalobci zpochybňují, že čl. 1e odst. 2 služebního řádu úředníku a čl. 10 odst. 1, čl. 80 odst. 4 a čl. 126 odst. 2 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie představují platný právní základ pro přijetí napadeného rozhodnutí, a tedy uložení sporného opatření vůči nim. Kromě toho uvádějí, že takové rozhodnutí předsednictva, jako je napadené rozhodnutí, nemůže být základem opatření vyžadujících zpracování velmi citlivých údajů, jelikož podle článku 8 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) musí být základní prvky takového zpracování údajů stanoveny „zákonem“, což rozhodnutí předsednictva Parlamentu není.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení obecných zásad zpracování osobních údajů. Tento důvod se dělí na dvě části.

- První část vychází z porušení zásady účelového omezení zpracování údajů a z porušení zásady legality. K tomu, aby osobní údaje uvedené na digitálních certifikátech EU COVID mohly být použity k umožnění vstupu do Parlamentu, vyžaduje zákon, aby byly shromažďovány za tímto účelem. Při neexistenci právního základu výslovně umožňujícího zpracování zdravotních údajů o očkování, testech nebo zotavení za účelem podmínění vstupu na pracovní místo a na parlamentní shromáždění rozhodně nepřísluší předsednictvu Parlamentu povolit takové zpracování údajů, tím spíše prostřednictvím předpisu, který není zákonem ve formálním smyslu.
 - Druhá část vychází z porušení zásad loajality, transparentnosti a minimalizace, jelikož žalobci nebyli při shromažďování jejich osobních údajů informováni, že tyto údaje budou použity k tomu, aby jim byl umožněn nebo odmítnut přístup na pracoviště.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí zasahuje neodůvodněně do práva na soukromí a na osobní údaje, práva na fyzickou nedotknutelnost, práva na svobodu a bezpečnost, jakož i práva na rovné zacházení a nediskriminaci. Tento důvod se dělí na dvě části.
- První část vychází z porušení práv na fyzickou nedotknutelnost žalobců, jejich práva na svobodu a bezpečnost, jejich práva na rovné zacházení a nediskriminaci, jakož i jejich práv na ochranu soukromí a osobních údajů.
 - Druhá část vychází z toho, že zásah do práv a zásad uvedených v první části vyplývající z napadeného rozhodnutí je v rozporu se zásadou proporcionality stanovenou v čl. 52 odst. 1 Listiny, jelikož napadené opatření není nezbytné, vhodné ani přiměřené k dosažení sledovaných cílů.

**Žaloba podaná dne 21. ledna 2022 – Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
v. Parlament**

(Věc T-41/22)

(2022/C 148/41)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (Varšava, Polsko) (zástupci: K. Koźmiński, radca prawny, T. Siemiński, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v plném rozsahu zrušil usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. listopadu 2021 o prvním výročí de facto zákazu interrupcí v Polsku [2021/2925(RSP)];
- podpůrně, v případě, že nezohlední žalobu na zrušení napadeného usnesení v plném rozsahu – zrušil toto usnesení částečně, a to v části písmene „Y“ znějící následovně: „vzhledem k tomu, že za kampaněmi, jež ochromují lidská práva a rovnost žen a mužů v Polsku a mimo jiné usilují o zákaz interrupcí, žádají odstoupení Polska od Istanbulské úmluvy a vyzývají k vytváření ‚zón bez LGBTI‘, stojí fundamentalistická organizace Ordo Iuris, která je úzce spojena s vládnoucí koalicí; vzhledem k tomu, že kulturní a náboženské hodnoty jsou tak v Polsku zneužívány jako důvody, proč ženám bránit v plném uplatnění jejich práv, rovnosti a jejich nároku na rozhodování o svém vlastním těle“;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z absence pravomoci Evropského Parlamentu přijmout napadené usnesení s ohledem na to, že předmět usnesení nespadá do pravomocí Evropské unie přiznaných členskými státy na základě Smluv, čímž došlo ke zneužití pravomoci spočívajícímu v instrumentálním použití právní formy usnesení za účelem obejití požadavku na změnu Smluv, aby Unie získala pravomoci, které podle Smluv nemá.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že usnesení porušuje Smlouvy či právní normy spojené s jejich uplatňováním, a sice z porušení článku 3 SEU, čl. 4 odst. 2 SEU, čl. 6 odst. 3 SEU a článku 10 SFEU v rozsahu, v němž usnesení:
 - porušuje právo na ochranu osobnosti a jiná práva žalobkyně,
 - vychází z neověřených a nepravdivých informací o skutkovém a právním stavu v Polsku,
 - obsahuje neobjektivní analýzu a výklad mezinárodního práva veřejného v otázce interrupcí,
 - neodůvodněně připisuje zákazu interrupcí a ochraně lidského života v prenatální fázi údajný rozpor s hodnotami zakotvenými v článku 2 SEU, přičemž opomíjí fakt, že otázka přípustnosti interrupce není součástí společné ústavní tradice členských států, což:
 - vede k diskriminaci osob podporujících zákaz interrupcí a ochranu lidského života v prenatální fázi ve společenském, politickém a právním životě v Evropské unii;
 - porušuje zásadu respektování vnitrostátní a ústavní identity členských států.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2022 – Conserve Italia a Conserves France v. Komise

(Věc T-59/22)

(2022/C 148/42)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Conserve Italia – Consorzio Italiano fra cooperative agricole Soc. coop. agr. (San Lazzaro di Savena, Itálie), Conserves France (Tarascon, Francie) (zástupci: L. Di Via, M. Petite, L. Tresoldi a E. Belli, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2021) 8259 ze dne 19. listopadu 2021 (věc AT.40127 – Konzervovaná zelenina) týkající se řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, pokud jde o stanovení pokuty;
- snížil částku pokuty a uložil jakékoliv opatření, které bude Tribunál považovat za vhodné, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů tohoto řízení společně s Conserve Italia a Conserves France.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 101 odst. 1 SFEU, čl. 23 odst. 3 třetího pododstavce nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾ a bodu 33 Pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 z důvodu nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, jelikož Conserve Italia byla kvalifikovaná jako podnik a ne jako sdružení podniků, jakož i z důvodu nesprávného určení zákonné horní meze sankce.
 - Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že zpochybňují nesprávnou kvalifikaci Conserve Italia jako „podniku“ spíše než „sdružení podniků“ pro účely použití čl. 101 odst. 1 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP). Tím, že v napadeném rozhodnutí nebyla uznána povaha Conserve Italia jako „sdružení podniků“, podle vlastního a autonomního pojmu rozvinutého v unijním právu hospodářské soutěže, došlo v případě této společnosti k závažnému pochybení při výpočtu zákonné horní meze sankce.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 101 odst. 1 SFEU, článku 23 nařízení č. 1/2003 a bodů 14, 19, 20, 22, 24 a 25 pokynů, z důvodu nesprávného vyčíslení základní částky pokuty.
 - Žalobkyně v této souvislosti zaprvé tvrdí, že Komise nesprávně určila referenční hodnotu obratu pro účely výpočtu základní částky pokuty, když zohlednila hodnotu obratu v celém EHP. Zadruhé se žalobkyně domnívají, že to, že Komise použila 18 % podíl hodnoty obratu pro určení základní výše pokuty, není odůvodněné. Krom toho Evropská komise vytýká Conserve Italia, že se protiprávního jednání účastnila během celé doby jeho trvání, přičemž nezohledňuje skutečnost, že její účast na každé z dohod byla mnohem omezenější a v žádném případě nebyla nepřetržitá, jelikož uplatňování těchto dohod se několikrát přerušilo.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. ledna 2022 – Estonsko v. Komise

(Věc T-62/22)

(2022/C 148/43)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Estonská republika (zástupkyně: M. Kriisa, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 17. listopadu 2021 v rozsahu, v němž se ve výši 634 057,30 eur dotýká Estonské republiky,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod – Evropská komise chybně vyložila a uplatnila článek 21 prováděcího nařízení (EU) č. 809/2014 ⁽¹⁾ ve spojení s článkem 30 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014 ⁽²⁾, a dospěla tak k chybnému závěru, že v Estonsku platný systém podávání žádostí o podporu neodpovídá výše uvedeným ustanovením.

2. Druhý žalobní důvod – Evropská komise vyložila čl. 30 odst. 2 nařízení č. 640/2014 svévolným způsobem, a tak ho chybně uplatnila.
3. Třetí žalobní důvod – Evropská komise porušila povinnost odůvodnění a zásadu řádné správy, jelikož nebyla schopna dostatečně přesně vysvětlit, proč v Estonsku povolené nahrazování zvířat není v souladu s unijním právem.

- (¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. července 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost (Úř. věst. 2014, L 227, s. 69).
- (²) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém a o podmínky pro zamítnutí nebo odnětí plateb a správní sankce uplatňované na přímé platby, podporu na rozvoj venkova a podmíněnost (Úř. věst. 2014, L 181, s. 48).

Žaloba podaná dne 1. února 2022 – Brooks England v. EUIPO – Brooks Sports (BROOKS ENGLAND)

(Věc T-63/22)

(2022/C 148/44)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Brooks England Ltd (Smethwick, Spojené království) (zástupce: S. Feltrinelli, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Brooks Sports, Inc. (Seattle, Washington, USA)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BROOKS ENGLAND – Přihláška k zápisu č. 3 298 321

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. listopadu 2021 ve věci R 2432/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě;
- v plném rozsahu zrušil napadené rozhodnutí a určil, že sporné označení by mělo být zapsáno pro všechny sporné výrobky;
- podpůrně zrušil zčásti napadené rozhodnutí, kterým bylo konstatováno, že sporné označení by mělo být zapsáno alespoň pro sporné výrobky zařazené do třídy 18;
- uložil EUIPO náhradu všech nákladů vynaložených žalobkyní v tomto a předchozích řízeních.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 tím, že byla nesprávně posouzena pravděpodobnost záměny sporného označení se starší ochrannou známkou;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 tím, že byly nesprávně posouzeny důkazy o používání starší ochranné známky;

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 tím, že bylo nesprávně posouzeno srovnání výrobků;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 tím, že bylo nesprávně posouzeno srovnání označení a riziko asociace.

Žaloba podaná dne 4. února 2022 – Eurecna v. Komise

(Věc T-69/22)

(2022/C 148/45)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Eurecna SpA (Benátky, Itálie) (zástupce: R. Sciaudone, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí o vyrovnání pohledávek obsažené v dopise Komise ze dne 25. listopadu 2021, kterým Komise přistoupila k vymáhání částky 22 139,05 eura z částky 417 234,68 eura vyplacené v rámci projektu financovaného Evropskou unií, která byla považována za vratnou v důsledku nesrovnalostí, k nimž údajně došlo ve fázi finančního vykazování; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, který se dělí na čtyři části.

1. Jediný žalobní důvod vycházející z neexistence sporné pohledávky.

- V tomto ohledu žalobkyně namítá porušení zásady řádné správy a náležité péče ve správním řízení, pokud jde o audit provedený společností Ernst & Young (EY); porušení práva na obhajobu, pokud jde o audit provedený společností EY; porušení zásady řádné správy z důvodu nesplnění povinnosti nestrannosti ve správním řízení; a chybný výklad smlouvy ve zprávě společnosti EY.

Žaloba podaná dne 8. února 2022 – Walsall Conduits v. EUIPO – Liberty Engineering (Willenhall)
(WALSALL CONDUITS)

(Věc T-73/22)

(2022/C 148/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Walsall Conduits Ltd (Liverpool, Spojené království) (zástupkyně: C. Bey, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Liberty Engineering (Willenhall) Ltd (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie WALSALL – Přihláška č. 16 369 944

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. listopadu 2021 ve věci R 575/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- žalobě vyhověl;
- napadené rozhodnutí zrušil;
- prohlásil námitky za opodstatněné a napadenou přihlášku ochranné známky v plném rozsahu zamítl; podpůrně vrátil věc námitkovému oddělení EUIPO;
- rozhodl, že EUIPO a Shiftec (Willenhall) Limited nahradí náklady řízení, včetně nákladů řízení vynaložených žalobkyní v řízení před prvním odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009;
- Porušení čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a čl. 9 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 207/2009;
- Porušení čl. 41 odst. 1 a čl. 47 prvního a druhého pododstavce Listiny základních práv Evropské unie;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 11. února 2022 – Prigožin v. Rada

(Věc T-75/22)

(2022/C 148/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jevgenij Viktorovič Prigožin (Petrohrad, Rusko) (zástupce:: M. Cessieux, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu Jevgenije Viktoroviče Prigožina za přípustnou a
- v rozsahu, v němž se týkají žalobce,
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2197 ze dne 13. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí (SZBP) 2020/1999 o omezujících opatřeních proti závažnému porušování a zneužívání lidských práv;
 - zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2195 ze dne 13. prosince 2021, kterým se provádí nařízení (EU) 2020/1998 o omezujících opatřeních proti závažnému porušování a zneužívání lidských práv;
- v rozsahu, v němž jej tato dvě rozhodnutí jmenovitě označují jako osobu financující Wagnerovu skupinu;

- rozhodl, že jméno Jevgenije Viktoroviče Prigožina musí být v každém případě neprodleně odstraněno z napadených aktů;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení podle článků 87 a 91 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění: Žalobce tvrdí, že Rada nesplnila povinnost uvést odůvodnění napadených aktů, když nepředložila žádné konkrétní odůvodnění pro uvedení jména žalobce v textu napadených rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že při neexistenci důkazů pro jeho označení jako „osoby financující Wagnerovu skupinu“ jej Rada mohla v odůvodnění zařazení Wagnerovy skupiny na seznam označit pouze nepřímou, a odchýlila se tak od cíle původně sledovaného opatřením.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení. Žalobce tvrdí, že nefinancuje Wagnerovu skupinu a že mezi ním a tímto subjektem neexistuje žádná vazba.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení základních práv. Žalobce uvádí, že Rada tím, že jeho jméno uvedla v odůvodnění zařazení Wagnerovy skupiny na seznam, porušila články 10, 6 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv.

Žaloba podaná dne 9. února 2022 – Schwa-Medico v. EUIPO – Med-El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)

(Věc T-76/22)

(2022/C 148/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Schwa-Medico, Medizinische Apparate, Vertriebsgesellschaft mbH (Ehringshausen, Německo) (zástupci: E. Fortunet a P. Marchiset, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Med-El Elektromedizinische Geräte GesmbH (Innsbruck, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie STIWELL – ochranná známka Evropské unie č. 4 072 542

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. listopadu 2021, ve věci R 1383/2020-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž nevyhovělo návrhu na zrušení ochranné známky Evropské unie STIWELL č. 4 072 542 pro výrobky třídy 10 „přístroje pro neuromuskulární stimulaci“, a v rozsahu, v němž odmítlo stanovit jako počáteční datum zrušení pro veškeré výrobky den, který připadá na páté výročí zveřejnění zápisu této ochranné známky ve věstníku ochranných známek Evropské unie (21. únor 2011);

— uložil EUIPO a společnosti Med-El náhradu nákladů řízení o této žalobě.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001 a nedostatečné odůvodnění rozhodnutí odvolacího senátu, jelikož nesprávně analyzoval pojem skutečného užívání ochranné známky, když neprovedl celkové posouzení z hlediska všech faktorů, vycházející ze všech skutečností;
- porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001 a nedostatečné odůvodnění rozhodnutí odvolacího senátu, jelikož nesprávně analyzoval pojem skutečného užívání ochranné známky, když zkoumal specifičnost výrobků z hlediska činnosti majitele ochranné známky a nikoli z hlediska názvu výrobků;
- porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001 a nedostatečné odůvodnění rozhodnutí odvolacího senátu, jelikož nesprávně analyzoval pojem skutečného užívání ochranné známky, když uvedl rozporné odůvodnění ohledně údajné specifičnosti uvedených výrobků;
- pochybení odvolacího senátu ohledně stanovení data, od kterého nabývá zrušení účinku, ohledně skutečnosti, že uložil požadavek legitimního důvodu a že tento legitimní důvod chybně vyložil.

Žaloba podaná dne 11. února 2022 – Euranimi v. Komise

(Věc T-81/22)

(2022/C 148/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Brusel, Belgie) (zástupci: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler a V. Villante, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/2012 ze dne 17. listopadu 2021, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností se vybírá prozatímní clo uložené na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Indie a Indonésie (¹), jak bylo zveřejněno dne 18. listopadu 2021 v Úředním věstníku Evropské unie, pokud jde o opatření přijatá v souvislosti s antidumpingovým řízením AD670,
- uložil Evropské komisi povinnost nahradit náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (²) v souvislosti se souhrnným posouzením účinků dovozu z dotčených zemí – porušení práva žalobce na obhajobu – zjevně nesprávné posouzení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 2 nařízení (EU) 2016/1036 v souvislosti s posouzením újmy a příčinné souvislosti u výrobků pocházejících z Indie i z Indonésie – zjevně nesprávné posouzení.

3. Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení zájmu Unie odůvodňujícího uložení antidumpingových cel.

- (¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/2012 ze dne 17. listopadu 2021, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností se vybírá prozatímní clo uložené na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozi-vzdorné oceli pocházejících z Indie a Indonésie (Úř. věst. 2021, L 410, s. 153).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 15. února 2022 – Bambu Sales v. EUIPO (BAMBU)

(Věc T-82/22)

(2022/C 148/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bambu Sales, Inc. (Secaucus, New Jersey, Spojené státy) (zástupce: T. Stein, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie BAMBU – Přihláška č. 18 105 815

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. prosince 2021, ve věci R 1702/2020-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 14. února 2022 – Selimfiber v. EUIPO – Qureshi (SPETRA)

(Věc T-83/22)

(2022/C 148/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Selimfiber Co. Ltd (Gimpo-si, Korejská republika) (zástupci: J. Klaus a M. Odink, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Mohammad Sohail Qureshi (Bradford, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie SPETRA – Přihláška č. 18 271 624

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. listopadu 2021, ve věci R 684/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložit EUIPO náhradu nákladů řízení, které vznikly v souvislosti s touto žalobou, jakož i náhradu dalších nákladů řízení; podpůrně, v případě přistoupení dalšího účastníka řízení před EUIPO do řízení jako vedlejšího účastníka řízení, uložit tomuto účastníkovi řízení a žalovanému povinnost nahradit tyto náklady společně a nerozdílně.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. února 2022 – Credit Suisse Group a další v. Komise

(Věc T-84/22)

(2022/C 148/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Credit Suisse Group AG (Curych, Švýcarsko), Credit Suisse AG (Curych), Credit Suisse Securities (Europe) Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: R. Wesseling a F. Brouwer, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2021) 8612 final ze dne 2. prosince 2021 ve věci AT.40135 – FOREX (Sterling Lads) (dále jen „rozhodnutí“) podle článku 263 SFEU;
- alternativně částečně zrušil článek 1 rozhodnutí podle článku 263 SFEU a snížil pokutu uloženou v článku 2 rozhodnutí podle článku 261 SFEU;
- v každém případě, snížil pokutu uloženou v článku 2 rozhodnutí podle článku 261 SFEU;
- jako organizační procesní opatření nebo dokazování podle čl. 88 odst. 1 a čl. 89 odst. 3 písm. d) nebo čl. 91 písm. b) jednacího řádu Soudního dvora uložil Komisi povinnost předložit rozhodnutí o narovnání;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní nebo alternativně přiměřenou část jejích nákladů podle článku 134 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že Komise porušila článek 101 SFEU a nedostatečně odůvodnila závěr, že Information Exchange Chats představují dohody nebo jednání ve vzájemné shodě. Konkrétně
 - Komise neposkytla dostatečný důkaz o tom, že existuje Underlying Understanding a v souvislosti s tím že, Information Exchange Chats představují dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě podle článku 101 SFEU;

- podpůrně, na základě důkazů, o které se Komise opírá, nelze v požadovaném právním rozsahu prokázat, že Information Exchange Chats představují dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě podle článku 101 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise porušila článek 101 SFEU a nedostatečně odůvodnila závěr, že Information Exchange Chats, posuzována samostatně nebo jako součást údajného jediného a trvajících protiprávního jednání zahrnujícího i další údajné jednání, za které není Credit Suisse (dále jen „CS“) považována za odpovědnou, měla za cíl omezení nebo narušení hospodářské soutěže. Konkrétně
- Komise neunesla své důkazní břemeno podle článku 101 SFEU v souvislosti s tím, že Information Exchange Chats omezují hospodářskou soutěž z hlediska cíle;
 - Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když přijala závěr, že legitimní vysvětlení pro jednání a účinky ve prospěch hospodářské soutěže jsou nerelevantní podle čl. 101 odst. 1 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise porušila článek 101 SFEU a nedostatečně odůvodnila uplatnění pojmu jediného a trvajících protiprávního jednání. Konkrétně,
- Komise neprokázala a neposkytla dostatečné důvody v souvislosti s tím, že existoval celkový plán se společným cílem, k němuž měla CS přispívat nebo o kterém věděla nebo který mohla předvídat;
 - Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když přijala závěr, že Underlying Understanding je prvkem jediného a trvajících protiprávního jednání.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise porušila článek 23 nařízení 1/2003, pokyny pro výpočet pokut, zásadu proporcionality a rovného zacházení a povinnost uvést odůvodnění. Konkrétně
- Komise přijala náhradní hodnotu prodeje, která značně a svévolně nadhodnocuje hodnotu prodeje, a tím i hospodářský význam údajného protiprávního jednání, když vycházela z definice „hodnoty prodeje“ v pokynech pro výpočet pokut;
 - snížení uložené společnosti CS za polehčující okolnosti je nepřiměřené nízké a nezohledňuje další polehčující okolnosti;
 - pokuta uložená společnosti CS značně zveličuje závažnost údajného protiprávního jednání;
 - pokuta uložená společnosti CS porušuje zásadu rovnosti zacházení;
 - Komise neposkytla dostatečné důvody, aby Soudní dvůr mohl posoudit přiměřenost výpočtu pokuty společnosti CS v porovnání s pokutou uloženou subjektům usilujícím o narovnání.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise porušila zásadu řádné správy a právo společnosti CS na obhajobu, jelikož neprovedla řádné a nestranné vyšetřování.

Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Homy Casa v. EUIPO – Albatros International (Židle)

(Věc T-89/22)

(2022/C 148/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Homy Casa Ltd (Kuang-čou, Čína) (zástupkyně: J. Vogtmeier, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Albatros International GmbH (Nerdlen, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství (Židle) – (průmyslový) vzor Společenství č. 2745 554-0002

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. listopadu 2021, ve věci R 837/2020-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení, které vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- nesprávné použití a výklad čl. 25 odst. 1 písm. b) ve spojení s články 4, 5, 6 a 7 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Kande Mupompa v. Rada

(Věc T-90/22)

(2022/C 148/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 7 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 7 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na účinnou procesní obranu. V této souvislosti žalobce uplatňuje několik výtek týkajících se porušení svých práv v průběhu řízení, která Radu vedla k přijetí a obnovení omezujících opatření vůči němu, a zejména porušení svého práva být vyslechnut v přijatelných podmínkách.

2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se Rada dopustila, pokud jde o zapojení žalobce do aktů představujících závažná porušení lidských práv v Demokratické republice Kongo. Žalobce kritizuje kontext přezkumu, který předcházel spornému obnovení omezujících opatření, a zpochybňuje jakékoliv současné zapojení do skutků, které jsou základem pro rozhodnutí zařadit ho na seznam osob, kterých se rozhodnutí 2010/788/SZBP týká.

- (¹) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Ruhorimbere v. Rada

(Věc T-91/22)

(2022/C 148/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 (¹) v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 8 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 (²) v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 8 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-90/22, Kande Mupompa v. Rada.

- (¹) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Amisi Kumba v. Rada

(Věc T-92/22)

(2022/C 148/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 2 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 2 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-90/22, Kande Mupompa v. Rada.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Ramazani Shadary v. Rada

(Věc T-93/22)

(2022/C 148/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 9 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 9 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-90/22, Kande Mupompa v. Rada.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Mutondo v. Rada**(Věc T-94/22)**

(2022/C 148/58)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Kaleb Mutondo (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 10 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 10 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-90/22, Kande Mupompa v. Rada.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Kanyama v. Rada**(Věc T-95/22)**

(2022/C 148/59)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Célestin Kanyama (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 4 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 4 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-90/22, Kande Mupompa v. Rada.

- (¹) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Kampete v. Rada

(Věc T-96/22)

(2022/C 148/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ilunga Kampete (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 (¹) v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 1 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 (²) v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 1 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-90/22, Kande Mupompa v. Rada.

- (¹) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Ilunga Luyoyo v. Rada

(Věc T-97/22)

(2022/C 148/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 3 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 3 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-90/22, Kande Mupompa v. Rada.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 21. února 2022 – Boshab v. Rada

(Věc T-98/22)

(2022/C 148/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 6 na příloze tohoto rozhodnutí,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/2177 ze dne 9. prosince 2021 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž ponechává žalobce jako č. 6 na příloze I tohoto rozhodnutí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-90/22, Kande Mupompa v. Rada.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/2181 ze dne 9. prosince 2021, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2021, L 443, s. 75).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/2177 ze dne 9. prosince 2021, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2021, L 443, s. 3).

Žaloba podaná dne 18. února 2022 – Ciar v. EUIPO – Motion (zařízení zajišťující pohyb)**(Věc T-100/22)**

(2022/C 148/63)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Ciar SpA (Pesaro, Itálie) (zástupci: L. Goglia, S. Lavagnini, B. Villa, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice v řízení před odvolacím senátem:* Motion SpA (Forlì, Itálie)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporného (průmyslového) vzoru:* Další účastnice v řízení před odvolacím senátem*Sporný (průmyslový) vzor:* (Průmyslový) vzor Společenství (zařízení zajišťující pohyb) – (Průmyslový) vzor Společenství č. 002 237 495-0009*Řízení před EUIPO:* Řízení o prohlášení neplatnosti*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. prosince 2021, ve věci R 50/2017-3**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí, a v důsledku toho potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení, a v každém případě prohlásil sporný (průmyslový) vzor za neplatný;
- uložil odpůrcům náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení a nesprávné použití článku 4 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení a nesprávné použití článku 8 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 63 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení článku 6 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 8. března 2022 – RT France v. Rada**(Věc T-125/22)**

(2022/C 148/64)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* RT France (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupce: E. Piwnica, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/351 ze dne 1. března 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině;

- zrušil nařízení Rady (EU) 2022/350 ze dne 1. března 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině;
 - uložil Radě Evropské unie náhradu veškerých nákladů řízení;
- se všemi právními důsledky, které jsou s tím spojeny.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila právo na obhajobu a zásadu kontradiktornosti, které jsou zaručeny v článcích 41 a 48 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila svobodu projevu a informací zaručenou v článku 11 Listiny základních práv.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila svobodu podnikání chráněnou článkem 16 Listiny základních práv.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila zásadu zákazu diskriminace vyplývající z článku 21 Listiny základních práv.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2022 – El Corte Inglés v. EUIPO – Ou (-Vpro)

(Věc T-491/20) ⁽¹⁾

(2022/C 148/65)

Jednací jazyk: španělština

Předsedkyně devátého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 21.9.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. února 2022 – Civitta Eesti v. Komise

(Věc T-665/21) ⁽¹⁾

(2022/C 148/66)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 490, 6.12.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2022 – Hoteles Olivencia v. EUIPO – Corporacion H10 Hotels (HOTELES HO)

(Věc T-707/21) ⁽¹⁾

(2022/C 148/67)

Jednací jazyk: španělština

Předsedkyně druhého senátu nařídila vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 17.1.2022.

